

CAO News 3

Časopis horolezeckého oddílu CAO Děčín

Ročník 2, číslo 3

Březen 2000

O VRCHOLCÍCH

Walter
Bonatti

*Hory jsou
prostředkem,
člověk je cílem.
Podstata tkví ve
vylepšení člověka
a ne ve zdolání
vrcholu. Lezení
má smysl pouze
tehdy, máte-li na
mysli člověka...*

V tomto čísle

- ✓ Co nového v CAO Děčín
informace o dění v oddíle
- ✓ Smutné výročí
- ✓ Závody CAO Děčín v
boulderingu
- ✓ Plavecký maratón CAO
Děčín - výsledky
- ✓ Boje o Horám zdar!
- ✓ Horské přátelství
- ✓ Zlatý cepín 2000
- ✓ Chan - Tengri
- ✓ Co nám nadělila příroda
- ✓ Další informace o tragedii
ve Vysokých Tatrách
- ✓ Výročí
- ✓ Střípky
- ✓ Čeká nás a další...

Vojtěch, Labské údolí. Foto Jaroslav Uher

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára
CAO Děčín

Měsíc únor byl poměrně bohatý na různé sportovní a společenské akce oddílu. Druhého února proběhla pravidelná schůzka CAO Děčín v restauraci Za větrem. Před schůzí proběhla redakční rada CAO News. Program únorové schůze byl následující:

- § Členské příspěvky, známky, pojištění
- § Doplněný kalendář akcí na r. 2000
- § Zájezd do Tater (zrušen pro nezájem)
- § Zájezd do Jižní Francie společně s HUDY SPORTem
- § Různé

Únor přinesl konečně alespoň částečné zlepšení počasí, a tak se hodně lezlo (přes 200 cest!) v mnoha oblastech. Zaznamenali jsme několik veselých příhod (Chárův pád z Jánusovy hlavy, Palivcův málem pád z masivu tamtéž) a bohužel i několik tragických zpráv – první o lavině, která zničila Chatu pod Rysmi a druhou o neštěstí na Kežmarském štítě, při němž zahynuli bratři Pavel a Ondřej Pochylí...

Najeli jsme první km na kolech a uspořádali tři úspěšné závody – dva v lezení na umělé stěně a jeden plavecký (podrobnější informace v tomto čísle).

Březnová schůze vyšla hned na 1.3.

Program březnové schůze byl následující:

- § Členské záležitosti (výměna členských průkazů, známky aj.)
- § Vyhlášení výsledků lezeckých závodů CAO Děčín a předání diplomů
- § Výsledky plaveckého maratónu
- § Cyklistická 24 hodinovka – na přání většiny byl termín přesunut na 16.-17.6.2000
- § Termíny cyklistických časovek zůstávají beze změn. (všechny termíny jsou uvedeny v rubrice Čeká nás...)
- § Další zprávy o tragédii v Tatrách (viz. samostatný článek)
- § Valná hromada ČHS – nebyl zvolen delegát
- § Různé

V pátek třetího března odjela většina lezců z CAO za teplým sluncem do Jižní Francie. Zbylí členové lezli sice na tuzemských skalách ale slunce mohli kamarádům jen tiše závidět – většinu času u nás přšelo anebo sněžilo.

Těsně před uzávěrkou tohoto čísla se borci z Francie vrátili s množstvím zážitků (bohužel i s jednou špatnou zprávou), a tak se něco málo o dění na jihu Francie dočtete dál v listě. A Petr Štěpán s kluky jistě připraví článek o nových poznávaných oblastech ve Francii do CAO News 4. Máme se na co těšit.

Smutné výročí

Vzpomínka na Jirku Šmída

Petr Štěpán
CAO Děčín

Jiří Šmíd

*Člověk, který nejvíce žil,
není ten, který napočítal nejvíce let,
ale ten, který nejvíce prožil život.
Jean Jacques Rousseau*

Je pátek, dvanáctého března roku devadesát devět. Traverzujeme sněhové pole pod mohutnou severní stěnou Černého Mnicha. Vynášíme materiál do jeskyně, odkud nastoupíme na severozápadní pilíř.

Bude to už pátý prvovýstup přes Černého Mnicha, stěnou Rotbrätt, na vrchol Jungfrau 4.158 m.n.m. ve Švýcarských Alpách. Celkem 3.200 metrů lezení. Počítáme asi čtrnáct dnů ve stěně.

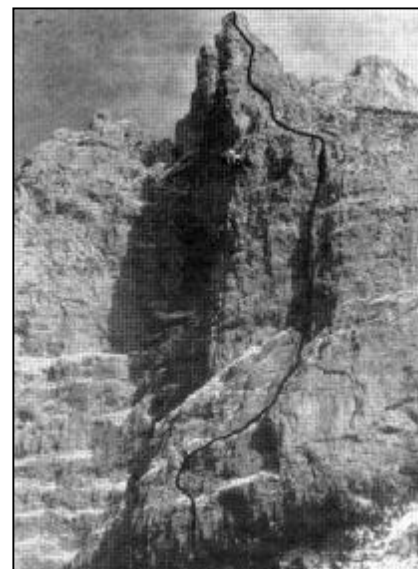
Je něco po desáté hodině. Jdeme pomalu, Jirka „Georg“ Šmíd, Petr „Špek“ Slanina a já. Neseme těžkou vynášku, je ticho, modré nebe, bezvětří. Špek jde kus před námi, já jdu s Jirkou, povídáme si. Jirka se zastavuje, vyndává mobil a volá syna Martina. „Ahoj Martine, všechno v pořádku, asi sto metrů a jsme na místě.“

Pokračuji v traverzu. Jirka si ještě povídá. Přicházím na místo, kde Špek vyšlapal plošinu, sundávám mrchu a odpočívám. Špek je už v jeskyni. Dochází Jirka, ještě padesát metrů a jsme tam. Jirka zůstává sám. Chybí mi asi patnáct metrů, když slyším tupý úder, jako do přílby. Na Jirku není vidět. Voláme, fixujeme lana a sbíháme na místo, kde jsme před pár minutami stáli. Po Jirkovi zůstala zlověstná rýha ve sněhu, končící na hraně prahu. Ležel sto třicet metrů pod námi, byl v bezvědomí, dýchal, žil. Umřel v neděli čtrnáctého března v Bernu.

Spadl kámen s kilometrové stěny. Byl ten den jediný, v jeden časový okamžik, přesně na jedno místo ve vesmíru. Mohl si vybrat. Špeka? Má ještě lezecký čas. Mne? Nejsem dost významný. Vybral si. Vybral si muže, který nechodil do hor lézt, který chodil do hor žít. Legendu stěny Eigeru.

Je tomu rok co odešel projektant smělých činů, slavný Čech ve Švýcarsku. Horolezec, který i po smrti zůstal v horách. Po kremaci se ze země zdvihl do oblak, a svým popelem jemně pocukroval cesty v severní stěně Eigeru. Bivakový král Eigeru naposledy zatáhl zip.

**Kdo jste Jirku „Škrholu“ Šmída znal,
vzpomeňte, kdo ne, seznamte se...**

Severní stěna Černého mnicha s vyznačenou cestou Jiří Šmíd, Tomáš Bradáč, Petr Štěpán, 3.-12.3. 1993.

Horské přátelství

Karel Bělina
LK Sněžník

V odlehlé horské dolině, na nesmírných stěnách, daleko od světa lidí, daleko od tužeb a plánů všedních dnů, kde šumí jen řeč hor, řeč prastará a mocná, žijí a umírají nadšenci, jimž boj s přírodou a skálou je nadevše, nadšenci, kteří se vzdávají pohodlí příjemně bezpečné střechy nad hlavou a stěhují se do osamělých dolin, kde dobrovolně tráví chladné noci vysoko v horách pod ohnisky, odkud vystupují na hřebeny a stěny nejnepřístupnější, snášejíce trpělivě nepřízně počasí a podstupující námahy hraničící s vysílením. Jsou dokonce připraveni na oběti největší, jen aby se mohli nerušeně obdivovati vznešenosti přírody, aby se mohli na mohutných srázech ztratit všemu a všem, aby svou mysl mohli okouzlit bezpříkladnou velebností hor, které jsou jim bezedným pramenem, odkud prýští nejvznešenější lidský cit – horské přátelství.

Když se vznášejí nad mrazivým chladem propasti, není mezi nimi jen lano od pasu k pasu, ale jsou k sobě poutáni hlavně tím nehmatalným lanem od mysli k mysli, od srdce k srdci, oním svazkem, který je spojuje i když smysl pro povinnost je přinutí, aby to hmotné pouto rozvázali a sestoupili do zamlžených nížin, kde vzpomínají na krásu vteřin minulých a těší se na štěstí chvil budoucích, na to opojné horské štěstí, které je šťastnější než nestálé štěstí nížinné. Jsou to opravdoví přátelé.

Vysoko na horách v jasu slunce se spolu toulají v míru a klidu. Vysoko na horách se bijí s přívaly chladného deště a vzdorují nárazům nemilosrdného větru. Vysoko nad mraky, k sobě připoutáni, oba jsou zmámeni tajemným kouzlem. Spolu mlčívají za teskných večerů, kdy jen vlna plesa opodál plesne o skalisko. Spolu usedají v tichém hovoru pod korunu osamělého stromu, do jehož větví vítr vezpíval za bouřlivých nocí svůj žal z věčného bloudění. Spolu se radují z jasného zvonění skoby dobře zatloukané, když rozechvělým zrakem létají po hladkých stěnách a bloudí po rozšklebených hřebenech, jejichž ostré obrysy se opodál vyzývavě ztrácejí v mléčném závoji mlh. Spolu úsečně mluví na mimořádně těžkém místě a spolu na vrcholcích vedou dlouhé rozhovory, z nichž je slyšet šelest tiché tmy vlahé letní noci i chvění prudké bouře, jež šíří děsem plaché oko kamzíkovy a smáčí ledovou tříšť hlavu horče. Spolu se vznášejí jako orli na čistých křídlech svých citů vzhůru úžasnými valy a spolu i padají v tratolišti své mladistvé krve.

To je horské přátelství...

Zlatý cepín 2000

Lyžařský závod v Bedřichově

Karel Hofman
HK Varnsdorf

Tak jsme se konečně v pátek večer 11. února dohodli, že pojedeme do Bedřichova na ten Zlatý cepín. Z mé strany sice byly i další nápady, jako třeba jet někam do skal apod., ale byl jsem přesvědčen Erichem a Arnoštem, že je to blbost a že takový závody jsou jen jednou za rok.

V sobotu ráno jsem si přivstal, abych si mohl nažehlit lyže a v klidu se připravit na běžecké závody. Když už jsem nakládal své dva páry oblíbených lyží do Erichova auta, tak slyším samé hloupé řeči, jako třeba, proč máš dvoje lyže a ty chceš zradit značku MOROTTO... Jak jsem se zmínil, že jsem si ráno zažehnil vosk, no to si radši ani nepřejte slyšet. I přes velké námitky v uvozovkách jsme po deváté hodině vyrazili do Bedřichova. Nemuseli jsme nikam spěchat, protože start byl až v jednu hodinu odpoledne.

Jizerské hory, foto Jaromír Pospíšil

Když jsme v půl jedenácté do Bedřichova konečně dorazili, zjistili jsme, že není kde zaparkovat. Po chvilkovém přemýšlení mě napadla myšlenka a hned jsem jí šel zrealizovat. Po patnácti minutách už jsme stáli na hlavním hlídaném parkovišti a vyndávali si lyže z auta. Pro další použití Varnsdorfské finty ji nebudu zveřejňovat.

Chvilku po příjezdu a zdárném zaparkování již stojíme na Bedřichovském běžeckém stadionu, zkoušíme vosky a já se rozhoduji, které lyže použiji. MOROTTO nebo ATOMIC. Po půl hodině mazání a zkoušení se rozhoduji přeci jen značku MOROTTO zradit. Klukům se to sice moc nelíbilo, protože je oba mají. Během našeho testování se Erichovi podařilo zlomit hůlku za devět stovek. Karbon to prý občas dělá. Samozřejmě, že náhradní nikdo neměl.

Konečně se jdeme přihlásit a vyfasovat startovní čísla. Po krátké výměně názorů jsme ustavili pořadí, ve kterém vyrazíme štafetu zdat. Já první (těžká pozice), Arny druhý a Erich na závěr. Když jsme si pak jeli tréninkově projet pětakilometrový okruh, tak jsme si libovali, jak to hezky stoupá a dokonce i z kopce to jede, no prostě paráda. Teplota okolo nuly dávala tušit těžkou alchymii v mazání, která se jistě odrazí na

výsledku. Nám samozřejmě připadalo, že jsme na dnešní počasí jaksepatří vyžráli.

Už je skoro jedna hodina a dvaadvacet štafet vyráží ve zběsilém tempu na trať. Startovní stres mě nutí tlačít se do stopy co nejrychleji a vybojovat co nejlepší pozici. Jsem asi uprostřed startovního pole. Sem tam někoho předjedu nebo někdo předjede mě. Po prvním pětikilometrovém kolečku dobíhám na stadion v patách jednoho z protivníků. Do druhého kola však vybíhám již před ním. Podařilo se mi totiž mu ze zadu přišlápnout lyži a on se chudák přede mnou skácel jako závora. Mrzelo mě to, ale neměl jsem ani sílu se mu omluvit.

V druhém kole jsem cítil vydatné zapojení horní části těla. Nějak ty lyže ztratily odraz a ani z kopce moc nejely. Přes všechny strasti jsem po deseti kilometrech dorazil do mého cíle a předal štafetu Árnymu. Jak jsem se později dozvěděl, měl na trati stejné problémy jako já, jenže ne jenom ve druhém kole, ale už od začátku. Přes veškeré úsilí se mu nepodařilo udržet mnou vybojovanou pozici.

Erich vyběhl na trať s mými hůlkami. Nejsou sice tak dobré jako byly ty jeho, ale aspoň se nelámou. Musím konstatovat, že se Erich evidentně šetřil, protože nedoběhl do cíle v bezvědomí. Dokonce po průjezdu cílovou páskou ani nespádl na zem, jak jsme předpokládali. Přes veškerou snahu nás všech se nám nepodařilo pro HK Varnsdorf vybojovat některou z bodovaných a oceněných pozic.

Na závěr Vás seznámím s některými údaji závodu. Jelo se to 12.2.2000 v Bedřichově, jmenovalo se to Zlatý cepín, pořádali to horolezci z Liberce, měřilo to 3 x 10 km a zúčastnilo se toho 22 štafet. My jsme skončili na 13. místě v čase cca 2:07 hod. (oficiální výsledky zatím nemám). Jednotlivé časy jsou: já 38:42, Árny 44:03 a Erich 43:37. Každý z nás měl druhé kolo horší.

Doufám, že na příští ročník pojede více družstev z našeho Děčínského okresu.

Závod CAO Děčín v boulderingu.

Výsledková listina
CAO Děčín

V úterý 22.2.2000 proběhly na umělé stěně v Nebočadech u Děčína dva horolezecké závody pořádané horolezeckým oddílem CAO Děčín. První v boulderingu a druhý v CRAZY lezení.

Na start se postavilo 16 závodníků z Děčína, Ústí a Teplic. Nejprve se lezla kvalifikační cesta. V protilehlých rozích stěny byl určen první a poslední chyt, mezi nimi bylo možné použít libovolné chyty i stupy, kromě jedné stěny. Kvalifikační cestu zdolalo pouze 10 lezců, kteří tak postoupili do finále. Finálová cesta zahrnovala celkem 35 povinných chytů převážně ve stropě nebo v nejsilněji převislých částech stěny. Celé přeazení vyžadovalo obrovskou vytrvalostní sílu. Pouze tři nejlepší – Dan Kadlec, Jaroslav Maršík a Rostislav Štefánek dokázali tuto cestu přelézt celou a podělili se tak o první místo. Jan Horák z CAO Děčín dolezl za mohutného povzbuzování až k 27. chytu (druhé místo) a Pavel Černý, rovněž z CAO Děčín, k 23. chytu (třetí místo).

Druhou část závodů tvořily tzv. CRAZY disciplíny – slepý lezec (lezení se zavázanýma očima), jednohý lezec (pouze s pomocí jedné nohy) anebo závod stokilových (lezci nesli na zádech batoh s pískem – každý tolik, aby vážil rovných 100 kg). Zvláště poslední disciplína se přítomným divákům líbila. V nevýhodě byli

samozřejmě nejlépejší lezci - Jan Horák lezl například s rovnými 40 kg písku!

Škoda jen, že se nedostavili další lezouni z CAO.

Celkové výsledky:

Bouldering kvalifikace:

1.	Pavel Černý	TOP
	Jan Horák	TOP
	Jiří Chára	TOP
	Dan Kadlec	TOP
	Ríša Litochleb	TOP
	Jarda Maršík	TOP
	Jan Schrenk	TOP
	Rost'á Štefánek	TOP
	Petr Vičík	TOP
	Petr Štěpán	TOP (druhý pokus)
2.	Táňa Lošťáková	5/1
3.	Adam Chára	4/6
4.	Jan Palivec	4/4
	Libor Svoboda	4/4
5.	Adam Lošťák	2/9
6.	Dan Palivec	2/4

Bouldering finále:

1.	Dan Kadlec	TOP
	Jaroslav Maršík	TOP
	Rostislav Štefánek	TOP
2.	Jan Horák	27. chyt
3.	Pavel Černý	23. chyt
4.	Petr Vičík	20. chyt
5.	Ríša Litochleb	19. chyt
6.	Jiří Chára	18. chyt
7.	Jan Schrenk	16. chyt
8.	Petr Štěpán	7. chyt

Bouldering muži 40+ let:

1.	Jiří Chára	18. chyt
2.	Petr Štěpán	7. chyt
3.	Jan Palivec	kvalifikace

Bouldering děti do 15 let:

1.	Adam Chára
2.	Adam Lošťák
3.	Dan Palivec

Závod stokilových: (váha závodníka/váha zátěže v kg) Tento závod ukázal, jak by se borci umisťovali v soutěžích, kdyby vážili metrůk...

1.	Dan Kadlec	67 / 33	TOP
2.	Jaroslav Maršík	73 / 27	5/10
3.	Pavel Černý	73 / 27	5/8
	Rost'á Štefánek	62 / 38	5/8
4.	Jan Palivec	100 / 0	4/4
5.	Ríša Litochleb	68 / 32	4/3
6.	Jan Horák	60 / 40	2/8

Závod slepých - MUŽI: (zavázané oči, kvalifikační cesta)

1.	Pavel Černý	TOP
	Jan Horák	TOP
	Jarda Maršík	TOP
2.	Dan Kadlec	4/7

Závod slepých - děti do 15 let: (zavázané oči, kvalifikační cesta)

1.	Lucka Hrozová	4/9
2.	Adam Chára	2/9
3.	Adam Lošťák	1/4

Plavecký maratón CAO Děčín

Horolezecký oddíl CAO Děčín uspořádal v sobotu 26. února 2000 plavecký maratón.

Závod proběhl v plaveckém bazénu na Starém městě. Start byl v 10.15 hod. Ukončení ve 14.15 hod. Vyhlášení výsledků proběhlo v 15.00 hod. v restauraci Chaloupka.

Pravidla.

- Každý závodník musí být zdrav a v dobré fyzické kondici. Každý se zúčastňuje na vlastní nebezpečí. Jedná se o náročný vytrvalostní závod. Je třeba počítat jak s fyzickým vyčerpáním, tak s možností prochlazení organismu. Při každém náznaku nevolnosti je třeba neprodleně přerušit závod a bazén opustit.
- Plave se ve velkém (50 m) bazénu za běžného provozu.
- Startuje se z vody ve stoje, plavecký styl není stanoven (je možno plavat libovolným způsobem i stylem).
- Počítají se přeplavané bazény. Plavec se musí dotknout stěny rukou nebo nohou (při otočce). Závod je ukončen přerušáním plavání nebo vypršením časového limitu (4 hod.). Vítězem je ten, kdo uplave největší vzdálenost (nejvíce bazénů).
- Je zakázán jakýkoliv kontakt se stěnami (kromě otočky) nebo dnem, zejména stání, přidržování se okrajů bazénu, odrážení od dna apod. V případě kolize s jiným plavcem nebo jiné nepředvídatelné situaci (např. při napití vody) je dovoleno mimořádné postavení se na dno na nezbytnou dobu, max na 5 sekund. Při delší pauze bude plavci započítána pouze vzdálenost uplavaná do této doby.
- Plavci smějí přijímat občerstvení pouze při šlapání vody nebo při plavání z boku nebo čela bazénu. Je zakázán jakýkoliv fyzický kontakt s podávající osobou (držení za ruku).
- Povolené vybavení jsou plavky, plavecké brýle, plavecká nebo jiná čepice, klapka na nos, hodinky, neopren.
- Nedovolené vybavení jsou potápěčské brýle, šnorchl, plavecké ploutve.
- Tato pravidla je možno upřesnit nebo doplnit nejpozději do 15 min. před startem závodu (tzn. do 9.45 hod.), pokud se na tom dohodne většina startujících.

Plavecký maratón proběhl za poměrně příznivého počasí – teplota vody byla mezi 25° až 26°C, teplota vzduchu se postupně vyšplhala ze 4° až na 8°C. Foukal mírný, chvílemi silnější, vítr. Všichni závodníci plavali pouze v plavkách (nikdo v neoprénu), někdo používal plaveckou čepici a většina plavecké brýle.

Zajímavá byla zvolená taktika jednotlivými plavci. Někteří střídali styl (kraul, prsa, znak), jiní zvolili jeden a tím plavali po celou dobu. Také k možnosti občerstvení přistupovali borci různě – někteří ve vodě i jedli (např. banány), někteří pouze pili (čaj, čaj s rumem, pivo..), někdo ani nepil ani nejedl. Z taktického hlediska se ukázalo jako nejvýhodnější zvolit jeden styl, první dvě hodiny v mírnějším tempu, pít teplý nápoj a postupně zvyšovat rychlost.

Stejně jako při čtyřadvacetihodinovce i tady se ukázalo, že se lze při závodě i dobře pobavit.

Snad k nejveselejším kouskům patřil slibně se vyvíjející milostný románek mezi jednou nejmenovanou borkyní a jedním nejmenovaným borcem přímo uprostřed závodu ...

Postupem času začali ze závodu odpadávat jednotliví závodníci. Nejvíce vadil chlad (ramena, hlava i na tělo) a pak také potíže se žaludkem (většinou z vypité vody).

Posledních 40 minut závodu už zůstali v bazénu pouze dva muži a jedna žena – asi největší překvapení celého maratónu – Dana Palivcová, Josefova sestra!

Výsledková listina MUŽI

Pořadí	Jméno	Oddíl	Celkový čas (limit 4 hod.)	Uplavaná vzdálenost v metrech	Průměrná rychlost v m/min
1.	Chára Jiří	CAO Děčín	4.00	8700	36,25 (3.)
2.	Štěpán Petr ml.	AKS Děčín	4.00	7900	32,92 (5.)
3.	Feigel Stanislav	HK Varnsdorf	3.17	7100	36,04 (4.)
4.	Hofman Karel	HK Varnsdorf	3.01	7000	38,67 (2.)
5.	Haufert Arnošt	HK Varnsdorf	2.16	5500	40,44 (1.)
6.	Palivec Jan	CAO Děčín	2.34	4600	29,87 (6.)
7.	Storzer Václav	HK Děčín	1.54	3000	26,32 (7.)

Mimo soutěž se zúčastnil Jiří Kudrnáč (CAO Děčín). Uplaval 500 metrů.

Výsledková listina ŽENY

Pořadí	Jméno	Oddíl	Celkový čas (limit 4 hod.)	Uplavaná vzdálenost v metrech	Průměrná rychlost v m/min
1.	Palivcová Dana	Děčín	4.00	6300	26,25 (2.)
2.	Štěpánová Jiřina	Labská stráž	2.29	4000	26,85 (1.)
3.	Chárová Lenka	Děčín	1.21	2000	24,69 (3.)

Tragická událost ve Vysokých Tatrách

VYSOKÉ TATRY (Slovensko) 27. února

zpravodaj ČTK

Dvě oběti na lidských životech si vyžádaly o posledním únorovém víkendu Vysoké Tatry, když při sestupu ze severní stěny malého Kežmarského štítu zahynuli dva pravděpodobně nejlepší tatranští horolezci, bratři Pavol (55) a Ondrej (51) Pochylí. Jak dnes ČTK informovali členové Tatranské horské služby, k neštěstí došlo zřejmě ještě v pátek 25. února, kdy se oba bratři vydali v nepříznivém počasí na túru, z níž se už nevrátili.

Nehoda bratří Pochylých je podle jejich přátel o to tragičtější, že šlo o velmi zkušené horolezce, kteří v 60. a 70. letech patřili k absolutní špičce československého horolezectví.

Ačkoli se jejich partneři z Klubu horských sportů z Bratislavy pokusili ještě v pátek večer o pátrací akci, bratry nenašli. Podařilo se to až členům Tatranské horské služby v neděli dopoledne, které o události telefonicky informoval jeden ze členů organizované horolezecké akce.

Těla byla nalezena jedním ze členů pátracího týmu pod severními stěnami Kežmarského štítu pod sestupovou cestou tzv. "Německým žebříkem". Záchranáři soudí, že horolezci se zřítily při sestupu v důsledku sesuvu sněhové desky, která je mohla strhnout.

Akustický signál CAO Děčín

Interní sdělení

Petr Štěpán
CAO Děčín

Na příští schůzi CAO Děčín, proběhne školení, jak hrdelně užívat svolávací pokřik **čůchu** a **čůůůchuchu**, takzvané **čuchání**. Školit bude renomovaný odborník. Školení bude ukončeno závěrečnou zkouškou před porotou.

Tento geniální artikulovaný zvukový signál patří do řady vynálezů dvacátého století hned za kancelářskou sponku. Vynález skupiny Děčínských horolezců v čele s M. Holubem, byl v roce šedesát podán na patentový úřad, tam byl zaregistrován pod heslem **ČUCHÁNÍ**. Byly zpracovány a vydány metodické pokyny.

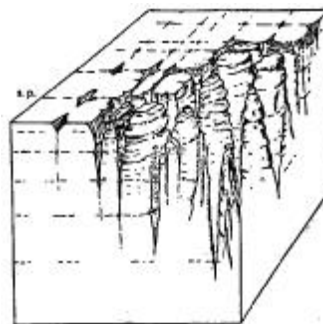

Nejprve si osvojíme techniku. Zhluboka nabereme vzduch do plic, soustředíme se na výkon a už vyrážíme krátké **č**, za ním táhneme dlouhé **ů**, jako když letí šíp a zakončíme krátkým **chu**. Šíp našel cíl a zabodl se do terče - **chu**. Zkusíme, **čůůchu**, výborně.

Uslyšíme-li toto začuchání ve skalách, je to pro nás neklamně znamení, že někde v údolí bloudí osamělý příslušník klubu CAO. Okamžitě odpovíme signálem **čůůůchuchu**.

Metodicky - nadechneme, krátké **č**, táhneme dlouhé **ůů**, ale pozor, letí šíp dva, zabodávají se do terče **chu, chu**. Zkusíme, **čůůůůchuchu**. Výborně.

Pozor! Nezaměňovat **ČUCHÁNÍ** k čuchání ke kořalce, k pivu a jinému alkoholu, nebo k vyčmouchávání nejbližších hospod. To bychom se mohly učuchat a ve skalách se nenašli...

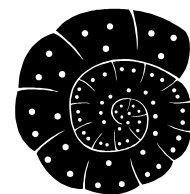
Paradoxním jevem v pískovcích je jejich propustnost, která brání rychlejší erozi. Prosakující voda postupuje až k nepropustnému jílovitému mezivrstevnímu horizontu, kde vyvěrá. Tím podemílá část stěny. Vzniklá spára postupuje do skály, v okamžiku kdy dosáhne svislé zlomové trhliny

dochází ke zřícení skalní stěny. Velké balvany spadlé do roklí dotvářejí tvarovou pestrost krajiny.

Současně s povrchovou erozí probíhá i eroze chemická, která dotváří menší útvary. V pískovcích jsou rozptýleny další nerosty. Hlavně je to pyrit, ze kterého se vlivem klimatu vylučuje kyselina sírová s následnou tvorbou síranů. Dalšími nerosty jsou kamenec a sádrovec, ze kterého se uvolňuje draslík a vápník. Z železitých roztoků vznikají drobné římsy a různé povrchové kůry, které zpomalují erozi. Naopak z roztoků vápníku a draslíku se vytvářejí krystaly, které erozi urychlují. Kromě těchto pochodů jsou charakteristické mikrotvary vytvořené opálem. Jedná se o žebra voštinových struktur, která jsou zkřemelněna působením křemičitých kyselin vzniklých zvětráváním živců.

Výjimkou v horninovém složení oblasti je údolí Labe, které se zde prohlodalo vrstvou pískovců a zařizlo se do tvrdého žulového a břidličného podloží. Mineralogickou pozoruhodností je výskyt diabasu v dané lokalitě.

Na závěr pro jiné milovníky kamení. Labské pískovce vznikaly v době křídové, kdy již byli rostliny a živočichové bohatě rozšířeni a je zde možné učinit obdivuhodné paleontologické objevy.

Co nám nadělila příroda

Pohled do minulosti Labských pískovců.

Jan Palivec
CAO Děčín

V Labských pískovcích nám neživá příroda poskytuje osobitý obraz o tvarových rozmanitostech pískovcových skal.

Ve zdejším horninovém složení převládá kvádrový pískovec nad mladšími vyvěřelinami zastoupených hlavně čedičem. Skalní útvary vznikaly působením svislých horotvorných tlaků, které spolu s vodorovnými mezivrstevními spárami rozrušily vrstvy pískovců do kvádrů. Nejstarší útvary jsou komíny a strže, z nichž rozrušovací proces postupně vytvářel rokly, kaňony a soutěsky. Další fází jsou stolové hory, němi svědkové úrovně hladin povrchových vod v dobách dávno minulých. Nejmladší formou skalních útvarů jsou jednotlivé sloupy vzniklé další erozí stolových hor. V Labských pískovcích lze najít všechny stupně eroze, proto je možné procházet skalními městy nebo pod mohutnou skalní branou (Pravčická brána). Dále je zde možné objevit skalní kotle. Neatraktivnějším formou jsou mohutné soutěsky protékané řekou Kamenicí s možností projížďky na loďkách.

Boje o „Horám zdar 2000!“

Zákulisí pokračujících bojů o Horám zdar!

Jiří Chára
CAO Děčín

Na první březnové schůzi se nám sešlo několik seznamů letos vylezených věží, na kterých někdo z CAO napsal letošní Horám Zdar! Všechny seznamy byly zajímavé ale hustě popsaný arch papíru Pavla Pavouka Černého nám vyrazil dech. Myslím, že je dost horolezců, kteří na takové množství věží nevylezou ani za rok – **měl jich tam 111!!**

Celkem jsme za první dva měsíce napsali Horám zdar! na téměř 300 věžích...

Chan-Tengri 1997

Povídání o výpravě na Chan-Tengri

Jan Červenáček Šlechta

Alpin IV - Praha

Příchod

Jižní Inylček je druhý nejdelší horský ledovec na světě, a pokud by se hrálo na objem ledu v něm obsaženém, asi by to vyhrál. Dojít po něm do základního tábora trvá tři dny, a dojít k němu od stanoviště vrtulníku dny dva. Na cestě k ledovci potkáte stáda divokých koní v nichž jsou i kříženci koně Przevalského. Kůň Przevalského mizí ve volné přírodě jako čistá rasa nikoli kvůli tomu, že by byl huben, ale proto, že se rád kříží. Uvidíte nádherné štíhlé Ťan-šanské jedle, budete si

muset počkat na břehu říčky vytékající z bočního ledovce na druhý den ráno, kdy opadne její hladina a vy ji budete moci studenou jak led přebrodit. Přijdete k místu, kde se řeka Inylček přimyká k strmému svahu a přebrodit ji vzhledem k prudkému proudu nelze. Ve strmém svahu se budete zachytávat všemožných dřevin a pichlavé rostliny vám, nebudete-li dostatečně oděni, poškrábou kůži. ve svahu využijete i cepín, a když se vynoříte z pralesa, případně si jako americký voják bojující s Vietkongem. Pak přijde ledovec a vy půjdete přes morény Inylčeku a jeho ledovcových přítoků. Budete potřebovat dostatek trpělivosti, protože bahnitá hmota pod vašimi nohama bude ujíždět po ledovém podkladu. Každou chvíli vystoupíte na nějaký z nesčetných suťovobahnitých kopců, abyste se rozhlédli jak dál. Vytýčíte si jakousi trasu, kterou hned vzápětí nebudete moci dodržet, protože hnědá suťovobahnitá hmota splývá a nedostatečně prokresluje kontury morénových kopců a kopečků. Když budete mít štěstí, dostanete se na jeden z noclehů k boudičce na Zelené Polaně, travnaté oáze uprostřed ledu a skal, přímo naproti ledovcovému soutoku Severního a Jižního Inylčeku a Merzbacherovým ledovcovým jezerům, v nichž plavou velké kry. To už máte kolem sebe pětitisícové horské štíty a vy sami jste ve výšce 3500 metrů nad mořem a začínáte mít potíže s řídkým vzduchem, a tím pro vás začíná aklimatizační fáze vašeho postupu. V závěru musíte ledovec Jižní Inylček přetraverzovat, ale to již máte na nohou mačky a pracujete s cepínem a případně i lanem jako při hřebenové túře ve vysokých horách. Dojdete do základního tábora, máte toho dost, a vyhlízejí vás známí i neznámí lidé z různých koutů světa.

Ťan - Šan

Chan Tengri (6995 m.n.m.) a Pik Pabědy (7439 m.n.m.) jsou 2 nejvyšší a nejznámější vrcholy Ťan-Šanu a zároveň nejseverněji položené sedmitisícovky světa. S jejich severní

polohou souvisí i klima. Z 30 dní strávených mimo vrtulníkovou základnu (od úplňku do úplňku) pouze 4 dny byly bez srážek. V praxi to znamená, že asi 20 dní prší nebo sněží 2-4 hodiny denně a nevíte nikdy přesně v kolik hodin tyto lokální srážky začnou. 6 dní jste potom uvězněni ve stanu od rána do večera, jedná se o přechody několika globálních front. K tomu je třeba přičíst velmi studené sibiřské větry vanoucí na hřebenech a nízký tlak vzduchu, který je vzhledem k severní poloze srovnatelný s himalájskými vrcholy o 500 m vyššími.

Zasněžený ledovec

Po přechodu globální fronty vystrčíte hlavu ze stanu, je sice azurové počasí, ale řada ledovcových trhlin je zasněžená a na výstup nahoru je třeba podle horolezeckých zákonů počkat 2-3 dny než vypadají laviny čerstvého sněhu.

Na zasněžený ledovec jsem si zřídil hliníkový žebříček, který vyčníval pár metrů přede mnou a o něco méně metrů za mnou. Byla to na trhlinách poslední jistota a 3-krát mě nezklamala. Jinak jsem se ale řídil zásadou "3 zvuků". Když povrch ledovce přede mnou udělal "bzuch", pečlivě jsem si hůlkou zkontroloval prostor před sebou a téměř vždy narazil na pevnou hranu a malou trhlinu překročil. Jestliže se ozvalo táhlejší "bzuumm", bylo nasnadě, že sníh si sedá na větší ploše, a vždy jsem takovou plochu obloukem obešel. Když se však ozvalo táhlé "bzuumm" a ze všech otevřených trhlin okolo ozvěnou "ham,ham", otočil jsem se na podpatku a odešel zpět odkud jsem přišel.

Ledovec v Ťan-šanské podobě je dokonalý kanalizační nebo chcete-li vodovodní systém s řadou přečerpávacích bazénů. Při proslápnutí sněhové pokrývky na trhlíně situované na ledovcové vyvýšenině riskujete pád do takového bazénku, a tak se nedivte mé pyrotechnické opatrnosti.

Boj o Chan-Tengri

Pobyt v předsunutém základním táboře trval spolu s občasnými výlety po ledovci skoro 14 dní. Nejprve jsem zaspal strachy, pak jsem se šel díky horolezeckému zákonu o vypadávání lavin podívat k nástupu na Pik Pabědy (2 denní túra), a nakonec jsem dělal jako, že mě hora nezajímá (obelstění zlých duchů) a hledal si náhradní cíl (okolní těžko přístupné pětitisícovky). V principu byl strach způsoben tím, že přes 1 km vysoký jižní kuloár bylo nutno

projít co možná nejrychleji a zásadně do 10 hodin dopoledne. Zleva se totiž vysypávala čas od času hradba sněhu a ledu, z hory jménem Pik Čapajeva, a brala s sebou všechno přes celý ledovcový kuloár. Byla to pro mě zcela nová situace, kterou jsem ani na Island Peaku ani na Jižním Huascaránu nezažil.

Nakonec přišla odjezdová časová tíseň, já neměl nic vylezeno, nebyl jsem ani na aklimatizační túře, a tak jsem vsadil vše na jednu kartu. Samozřejmě s vědomím možnosti ústupu v rámci pravidla šťastného návratu.

Klíčovým momentem výstupu bylo dosažení jedné z mála ledových jeskyní ve strmých svazích 6000m n.m. položeného sedla mezi Nižnym Čapajevem a Chan-Tengri. Při postupné aklimatizaci jsem si jeskyni nejprve obhlédl, abych na druhý den z rána o ni svedl vyčerpávající souboj s 2 horskými vůdci. Nakonec jsme dosáhli jeskyní všichni, to jsme však ještě ve výšce 5300 m n.m. nevěděli. Zůstal jsem v 1. výškovém táboře zcela sám a nespěchal jsem., lidé odspodu však znamenali vážnou konkurenci. Pro jistotu jsem vyrazil a nasadil docela slušné tempo, které však lidé odzdola opětovali. Uvažoval jsem, že horšší vůdci asi vědí proč. V polovině trati jsem jejich nápor odrazil a ukořistil strategicky důležitou jeskyni, kde se dal postavit i můj malý stan.

V 6000m n.m. se dlouho pobývat nedá, a tak 10. srpen 1997 vyšel na den útoku. Při zhoršení počasí jsem byl připraven se vrátit a pro jistotu vyrazil hodně brzy ráno. To byla částečně chyba, protože brzy ráno se vyměňují vzduchové sloupce mezi severem a jihem Tan-Šanu a zleva to i přes peřovku pěkně profukovalo. Asi desetkrát mi spadla mačka na levé noze, často i v místech 3.stupně lezecké obtížnosti. Při jejím nasazování mi omrzalo zápěstí. Poryvy větru jsem měl natrénovány z Krkonoš a lezeckou trpělivost z Vysokých Tater. Vůle k vrcholu byla asi velká, protože mě tvrdší já rezolutně zamítlo výmluvu měkčího já na totálně blbou mačku. Po komínku 4.stupně obtížnosti přišel konečně sluncem zalitý hřeben, zato však nekonečná dálnice k vrcholu, který se ztrácel v nedohlednu.

Ten den bylo ideální počasí a na vrchol vystoupilo asi 20 lidí (zatímco v loňském roce všehovšudy 4 za celý rok). Mezi těmi 20 byli i kolegové z HO Přírodní Vědy (včetně jedné ženy) a Američané. S Američany jsem se potkal na ledovci. Zatímco Mike a Tyson se se mnou normálně bavili, Juli mě parně pro můj památeční negoretexový oděv značně přehlížela a ani se nepředstavila. Když jsem ji při sestupu míjel v klíčovém místě, volala na mě ve výškové euforii a skoro se bila v prsa: "Já jsem Juli !"

Závěrem

I když horolezectví není věnováno tolik pozornosti jako hokej a na zimních olympijských hrách se i přes svůj velmi zimní charakter těžko objeví, pro okruh lidí, kteří se o tento sport zajímají, je zdolání velké zahraniční hory povzbuzením v jejich konání a inspirací k dalšímu sebezdokonalení, stejně jako vítězství našich hokejistů pro mnohem širší obec příznivců. Jedno je zde zaručené společné: turnaj i hora ne vždy pustí, když ale pustí, tak připravené.

VÝROČÍ

Dne 26. února oslavil narozeniny (36) **Jindřich HUDY Hudeček**. Alespoň dodatečně vše nejlepší, hodně zdraví a sportovních úspěchů Ti přejí lezci z CAO Děčín.

Desátého dubna oslaví 16. narozeniny **Jan Bodlák** z Děčína. Vše nejlepší přeje CAO Děčín!

Dne 12. dubna oslaví své narozeniny (45) i zdatný horolezec **Vladimír Píbul Jirkal**. Vše nejlepší přejí kámoši z CAO Děčín. Chtělo by to zase jednou pořádně silnou kávu. Co Ty na to, Láďo, nemáš chuť na další dobrodružství?

25. dubna vypuknou oslavy u Kudrnáčů – narozeniny (35) oslaví horolezec a cestovatel **Jiří Kudrna Kudrnáč**. Vše nejlepší a hodně splněných snů Ti přejí kámoši z oddílu! Čím víc lezeš, tím víc jseš...

Prvním květnovým oslavencem bude 2. května **Milan Drásta** (43) z Loun. Pevné zdraví, nervy a rodinnou pohodu Ti přejí kámoši z oddílu! A nezapomeň – všude dobře, na horách nejlépe. Nestýská se Ti opět po nějakém dobrodružství?

-jch-

STRÍPKY

SEMLER

TISÁ
11. BŘEZNA 2000

Věž Semler je vlastně jen spadlý kámen odkudsi z masívů u Rajské věže. Čtyři převislé a hladké stěny, výška sotva 5 metrů. Přesto na vrchol vedou pouze 2 cesty, obě od Jardy Maršíka. Ošlapané nástupy svědčí o častých pokusech ale přelezů cesty moc nemají – Ruský jazyk (VIIb se stavěním a jedním kruhem) něco do dvaceti a nejištěná cesta Patka měla přelezů pouze 9. Měla, protože 11.3.2000 ji přelezli Jörg Nescheida, Karel Bělina a Jiří Chára.

-jch-

KRKAVCI NA RAJSKÉ VĚŽI

TISÁ - MODŘÍN
BŘEZEN 2000

Na Rajské věži - jedné z nejkrásnějších v Tisé (patřící do oblasti Modřín) si vystavěli hnízdo krkavci. Paní krkavcová již také snesla šest kropenatých vajíček a nyní na nich sedí a úzkostlivě je zahřívá svým tělem. Hnízdo je bohužel přímo u výlezu „Staré cesty“, proto bychom měli opeřencům dopřát co nejvíce klidu a k věži pokud možno vůbec nechodit a v žádném případě na ni nelézt. Krkavci jsou krásní ale plaší

ptáci a určitě nemohou za to, že se jim nepřístupné skalní věže líbí přinejmenším stejně, jako nám... Za všechny krkavce – díky!

-jch-

FANTÓM SKAL?

TISÁ
BŘEZEN 2000

Na Zlomiskové věži je krásná vrcholová kniha – originál z roku 1939. Před několika lety ji mokrou a téměř zničenou snesl Karel Bělina, knihu nechal odborně opravit a nově svázat, opatřil věž novou krabicí a knihu na věž vrátil. Za nějaký čas kniha na dlouhou dobu zmizela. Naposledy se do ní zapsali v roce 1996 Pavel Vlček a spolulezci z Teplic. Po třech letech (!) přišel Karlovi domů balíček od neznámého turisty. Nalezl knihu v jednom čundráckém bivaku a protože Karla znal z novin a viděl, že je v knize několikrát zapsaný, knihu mu naštěstí poslal. Karel ji tedy opět opravil a opět vynesl na věž. Když jsme začátkem března na věž vylezli, kniha byla opět vlhká a krabice téměř zničená. Někdo ji musel úmyslně (?) zdeformovat kladivem nebo kamenem. Je to asi věčná otázka – kdo a proč vyleze na celkem nepřístupnou věž, vezme vrcholovou knihu a zničí ji nebo sebere, krabici rozmlátí a spokojeně slaní dolů...

-jch-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

*Není nutné vyhrát
ale zúčastnit se...*

- **RACE of DEATH** – II. ročník cyklistické 24 hodinovky, 16.-17.6.2000 (POZOR – změna termínu!). Pojede se na měřeném okruhu Děčín – Březiny a zpět (6 km), start a cíl v prostoru zimního stadionu. Rekord trati je 378 km (Chára). Super akce pro náročné!!
- **Trénink HOCYBOY** – 16.4.2000 Vlakem do Liberce a zpátky na kolech po trase Liberec – Labská stráž na MTB v rámci přípravy na HOCYBOY
- **Velikonoční Ostrov** – přes den lezení v Bielatalu, Ostrově a Tisé, večer skupina LEHKÁ NOHA v kempu.
- **Falkenstein** – Německo, velikonoční výstup na Falkenstein 24.4.2000.
- **Prodloužený víkend v Julkách** – Slovinsko, květen. Zatím blíže neurčeno. Info Josef.
- **Rocking na Řeži** - 13.-14.5. Horolezecké závody započítávané do Alpinského poháru 2000. Pořádá ALPIN IV Praha. Leze se deset libovolných cest, hodnotí se obtížnost a styl. Možno rozložit do dvou dní. Info Houba nebo slechta@agit.cz.
- **35. Zabilkův sraz horolezců v Labském údolí.** 19.-21.5. Sraz účastníků je v pátek 19. května v tábořišti pod Vojtěchem. V místě je stánek s pivem a jinými dobrotami, ubytování ve vlastních stanech nebo přímo v bivaku. Večer posezení u ohně, přes den lezení, MTB nebo turistika v krásném údolí Labe. Info Uher, Houba
- **Wilder Kaiser**, Rakousko. 25.-28.5. Víkend v kolébce extrémního alpského lezení. Info Houba
- **Bezmezná Mezná** – 26.5. hudební festival spojený s lezením ve Hřensku.

- **HOCYBOY 2000.** 26.5. Cyklistický závod z Pířchovic do Labské stráže, jeden z vrcholů cyklistické sezóny.
- **Sraz horolezců v Jetřichovicích** - 27. – 28.5. pořádá HK Varnsdorf.

OKÉNKO HK VARNSDORF

Z CHYSTANÝCH AKCÍ HK VARNSDORF

- duben** - lezení v nepískovcových oblastech (Königshein)
- schůze HK Varnsdorf
- květen** - sraz v Labském údolí (13.-14.5.)
- sraz HK Varnsdorf v Jetřichovicích (27.-28.5.)
- červen** - sraz v Roklici, HO Česká Lípa (3.-4.6.)
- závod horských kol „Lužické sedmistovky“, 5. ročník (24.6.)
- lezení v pískovcových oblastech

**V průběhu celého roku možnost individuálních
tréninků v Boulder centru ve sportovní hale.**

Informace na tel.: **0413/373 101, 370 987, 373 333**
nebo mobil **0606 27 72 74**

INFO

LEZECKÉ STĚNY DĚČÍNSKA

Lezecká stěna Nebočady

K dispozici jsou dvě lezecké místnosti a bar s občerstvením. Není potřeba lano – leze se nad žíněnkami. Stěny jsou nízké s velkým množstvím chytů, větší část tvoří převisy, cesty všech obtížností. Nechybí hrazda a jiné mučící nástroje. Vstupné je 30 Kč.

Provozní doba:

PO	18:00 – 21:00 hod.
ÚT	18:00 – 21:00 hod.
ST	18:00 – 21:00 hod.

V ostatní dny po telefonické domluvě.

Lezecká stěna Bělá

Stále funguje cvičná stěna v Bělé (restaurace Beseda). Stěna je vyšší, osazená jistíci body, nutné je lano a expresky. Spíše těžší cesty. Vstupné je 30 Kč na 1,5 hodiny.

Provozní doba:

Kromě STŘEDY od 16:30 hod.

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Třetí letošní číslo **CAO News** se nám nepsalo lehce. Těch neštěstí bylo nějak moc. Tou poslední a největší ranou byla pro nás zpráva o tragické smrti Miroslava Mirase Effenbergera.

Článků se sešlo poměrně hodně, konečně došlo i na slibovaný o Chan Tengri. Prvně se se svým příspěvkem představili Karel Hofman, Jan Palivec a Karel Bělina. Do příštího čísla, kromě jiných, připravila článek i Jindřiška Reháková.

Zůstali jsme tentokrát na deseti stránkách i když materiálů by bylo jistě na dvojnásobek. Hlavně spousta podařených fotografií ze všech možných akcí stále čeká na zveřejnění.

Neoznačené příspěvky jsou dílem redakční rady.

Redakční rada se schází pravidelně 15 minut před zahájením schůze CAO Děčín anebo dle potřeby na zavolání.

*Chceš být **IN**? Tak čti **CAO News**!!!*

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

PŘÍŠTÍ ODDÍLOVÁ SCHŮZE NÁS ČEKÁ VE STŘEDU 5. DUBNA 2000 V RESTAURACI ZA VĚTREM. ZAČÁTEK SCHŮZE JE JAKO VŽDY OD 18:00 HOD. PRO ČLENY REDAKČNÍ RADY **CAO News** OD 17:45 HOD.

NA PROGRAMU BUDE PŘEDEVŠÍM HLAVNÍ LETOŠNÍ AKCE CAO.

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!

Tragická událost.

**Ničivá síla přírody se setkala s lidským
osudem, se životní energií,
s plány a nadějemi,
se starostmi, s radostí a láskou.**

**V sobotu 11. března 2000
tragicky zahynul,
při pokusu o sjezd řeky Ploučnice,
naš kamarád, cyklista a horolezec**

Miroslav „Miras“ Effenberger.